

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

XVI International Science Conference
«Conceptual framework and dynamics of
the development of science»

December 15-17, 2025
Munich, Germany

CONCEPTUAL FRAMEWORK AND DYNAMICS OF THE DEVELOPMENT OF SCIENCE

Abstracts of XVI International Scientific and Practical Conference

Munich, Germany
(December 15-17, 2025)

UDC 01.1

ISBN – 979-8-90070-291-9

The XVI International scientific and practical conference «Conceptual framework and dynamics of the development of science», December 15-17, 2025, Munich, Germany, 304 p.

Text Copyright © 2025 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2025 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Siedak A. The episteological aspect of the ethno-national specificity of architecture. Abstracts of XVI International Scientific and Practical Conference. Munich, Germany. Pp. 24-30.

URL: <https://eu-conf.com/en/events/conceptual-framework-and-dynamics-of-the-development-of-science/>

ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТЯНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Шевченко Тетяна

ст. викладач

магістр вищої педагогічної школи

Кафедра освітніх та інформаційних технологій

КЗ Сумський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, Україна

Анотація. У статті розглянуто види інноваційних технологій в освітнянській діяльності та їх вплив на розвиток педагогічної майстерності та фахової компетентності викладачів – учасників інноваційних процесів, покращення якісних показників навчальних досягнень учнів. Особливу увагу приділено сучасним інформаційним технологіям, їх можливостям для вдосконалення професійних умінь.

Постановка проблеми. Проблема інноваційного розвитку освіти і освітніх інновацій є актуальною, тому що вона викликає широкий суспільний і науковий резонанс. Інноваційна освітня діяльність передбачає розвиток творчого потенціалу педагогів і стосується не лише створення та поширення новизни, а і зміни у способі діяльності, стилі мислення учасників навчально-виховного процесу. Основною характеристикою інноваційної педагогічної діяльності навчального закладу є підвищення результативності освітнього процесу.

Упровадження й систематичне використання сучасних інноваційних технологій у навчальному процесі сприяє активізації навчально-пізнавальної діяльності учнів, інтенсифікації навчального процесу, появи стійкої зацікавленості навчанням, підвищенню мотивації пізнавальної діяльності, формуванню потреби в саморозвитку, умінню самовизначатися в навчальній діяльності. У вчителя змінюється позиція: він стає носієм нового педагогічного мислення і принципів педагогіки співробітництва, професіоналом, здатним до проектування своєї діяльності.

Мета дослідження. Проаналізувати та висвітлити зміст інноваційних освітніх технологій навчання та їх використання в навчально-виховному процесі.

Виклад основного матеріалу. Одним із шляхів модернізації освітньої системи постає упровадження в навчально-виховний процес загальноосвітньої школи інноваційних педагогічних технологій і методів (8,9).

Інноваційну педагогічну технологію розглядають як особливу організацію діяльності та мислення, які спрямовані на організацію нововведень в освітньому просторі, або як процес засвоєння, впровадження і поширення нового в освіті.

Інноваційні педагогічні технології як процес – це «цілеспрямоване, систематичне й послідовне впровадження в практику оригінальних, новаторських способів, прийомів педагогічних дій і засобів, що охоплюють

цілісний навчальний процес від визначення його мети до очікуваних результатів» (6).

Аналіз інноваційної діяльності показує, що на практиці в основному впроваджуються технології, серед яких можна виділити наступні: особистісно орієнтоване навчання та виховання, громадянську освіту, профільне навчання, технологію групової навчальної діяльності, теорію рівневої диференціації навчання, психолого-педагогічне проектування соціального розвитку особистості учнів, інформаційні технології, здоров'язберігаючі технології навчання, проєктивне навчання, теорію проблемного навчання, інтерактивні технології, технологію формування творчої особистості, театральну педагогіку, технологію навчання як дослідження, технологію гуманізації педагогічної діяльності, трансформацію педагогічних ідей В. О. Сухомлинського в практику роботи загальноосвітніх навчальних закладів, розвиток критичного мислення, технологію комплексно-цільового управління закладом освіти, теорію ігрових технологій, теорію раннього та інтенсивного навчання грамоті.

Найбільш поширеною в Україні є технологія розвивального навчання. Система розвивального навчання передбачає формування активного, самостійного творчого мислення учнів і на цій основі поступового переходу в самостійне навчання.

Інтерактивні технології, ідея яких полягає в тому, що процес пізнання відбувається за умови постійної активної взаємодії всіх учнів. Інтерактив (від англ.- взаємний та діяти). Суть інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх учнів; учитель і учень є рівноправними суб'єктами навчання. Інтерактивне навчання сприяє формуванню навичок та вмінь як предметних, так і загальнонавчальних; виробленню життєвих цінностей; створенню атмосфери співробітництва, взаємодії; розвитку комунікативних якостей. Технологія передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблем. Інтерактивне навчання - це навчання діалогу, під час якого відбувається взаємодія учасників педагогічного процесу з метою взаєморозуміння, спільного розв'язання навчальних завдань, розвитку особистісних якостей учнів. Залежно від мети уроку, форм організації навчальної діяльності використовуються інтерактивні технології кооперативного навчання, колективно-групового навчання, ситуативного моделювання, опрацювання дискусійних питань. Групова (колективна) технологія навчання передбачає організацію навчального процесу, за якої навчання здійснюється у процесі спілкування між учнями (взаємонавчання) у групах. Група може складатися з двох і більше учнів, може бути однорідною або різнорідною за певними ознаками, може бути постійною і мобільною. Групові форми навчання дають змогу диференціювати та індивідуалізувати процес навчання. Формують внутрішню мотивацію до активного сприйняття, засвоєння та передачі інформації. Сприяють формуванню комунікативних якостей учнів, активізують розумову діяльність. Робота в групах (колективна) дає найбільший ефект у засвоєнні знань.

Використання проектних технологій (2) орієнтує на дієвий спосіб здобуття нових знань у контексті конкретної ситуації та їх використання на практиці. Метод проектів як технологія у сучасних умовах трансформувалася у проектну систему організації навчання, за якою учні набувають знань і навичок у процесі планування й виконання практичних завдань проектів.

Технологія особистісно орієнтованого навчання (1) полягає у створенні оптимальних умов для розвитку й становлення особистості як суб'єкта діяльності і суспільних відносин, яка будує свою діяльність і стосунки відповідно гуманістичних і буттєвих особистісних цінностей. Особистісно-орієнтована освіта базується на таких засадах:

- ☐ дитина в школі - повноцінна особистість;
- ☐ метою освіти є становлення особистості;
- ☐ педагогічні відносини базуються на принципах гуманізації і демократизації;
- ☐ учень є суб'єктом навчальної діяльності;
- ☐ талановитою є кожна дитина;
- ☐ в основі навчання лежить позитивна Я-концепція особистості;
- ☐ навчання на основі успіху, відмова від примушування.

Інформаційні технології навчання надають доступ учням до нетрадиційних джерел інформації (8). Створюють можливості для творчої діяльності, формування професійних навичок. Мультимедійні технології пов'язані із створенням мультимедіа-продуктів: електронних книг, енциклопедій, комп'ютерних фільмів, баз даних. У цих продуктах об'єднуються текстова, графічна, аудіо- та відеоінформація, анімація. Мультимедіа-технології перетворили комп'ютер на повноцінного співрозмовника, дозволили учням будь-якого віку, не виходячи з навчального кабінету, будинку, бути присутніми на відеоуроках, презентаціях, брати участь у діалогах, вести кореспонденцію. Як принципово новий навчальний засіб електронна книга відкрила можливості «читати», аналізувати «живі» озвучені сторінки, Тобто можливості бачити, чути, читати.

Мережеві технології призначені для телекомунікаційного спілкування учнів з викладачами, колегами, працівниками бібліотек, лабораторій, установ освіти тощо. Телекомунікаційний доступ до баз даних здійснюється через всесвітню мережу Інтернет. Формами мережевої комунікації є:

- ☐ електронна пошта - призначається для обміну інформацією між суб'єктами зв'язку, здійснення консультування, організації дистанційного навчання;
- ☐ телеконференція - дозволяє викладачеві та учням, що знаходяться на значній відстані одне від одного, організувати спільне навчання, обговорювати навчальні проблеми, брати участь у навчальних іграх, практичних завданнях тощо в умовах так званого віртуального класу.

Технології індивідуалізації процесу навчання. (5) – організація навчально-виховного процесу, при якій вибір педагогічних засобів та темпу навчання враховує індивідуальні особливості учнів, рівень розвитку їх здібностей та сформованого досвіду. Його основне призначення полягає в тому, щоб

забезпечити максимальну продуктивну роботу всіх учнів в існуючій системі організації навчання. Індивідуальне навчання - форма, модель організації навчального процесу, при якому відбувається наступне:

1) вчитель взаємодіє лише з одним учнем;

2) один учень взаємодіє лише із засобами навчання (книги, комп'ютер тощо).

Головною перевагою індивідуального навчання є те, що воно дозволяє повністю адаптувати зміст, методи та темпи навчальної діяльності дитини до його особливостей, слідувати за кожною дією та операцією при вирішенні конкретних завдань, за його рухом від незнання до знання, вносити вчасно необхідні корективи в діяльність як учня, так і вчителя. В сучасній вітчизняній педагогічній практиці та теорії найбільш суттєвими прикладами технологій індивідуалізації навчання є:

- ☐ проектний метод;
- ☐ технологія продуктивного навчання;
- ☐ технологія індивідуального навчання
- ☐ адаптивна система навчання А. Границької;
- ☐ навчання на основі індивідуально-орієнтованого навчального плану В. Шадрікова.

Ігрові технології навчання (3) - це така організація навчального процесу, під час якої навчання здійснюється у процесі включення учня в навчальну гру (ігрове моделювання явищ, «проживання» ситуації). Сьогодні віддають перевагу терміну «імітація» замість «гра» (акцент переноситься на внутрішню сутність дії). Навчальні ігри мають за мету, окрім засвоєння навчального матеріалу, вмінь і навичок, ще й надання учневі можливості самовизначитися, розвивати творчі здібності, сприяють емоційному сприйманню змісту навчання.

Інтегровані технології (4,7) – така форма навчальної діяльності, коли вчитель за можливості чітко визначає поняття, ідеї та навички, які мають бути засвоєні учнем, а потім за допомогою багатостороннього підходу допомагає учневі спрямувати власну діяльність на досягнення цих цілей. При цьому учень може діяти у власному темпі, заповнюючи прогалини у своїх знаннях або пропускаючи те, що вже засвоєно. Таким чином, за допомогою сучасних інноваційних технологій забезпечується можливість досягнення ефективного результату в розвитку особистісних якостей в процесі засвоєння знань, умінь, навичок.

Інноваційна діяльність є специфічною і досить складною, потребує особливих знань, навичок, здібностей. Впровадження інновацій неможливе без педагога-дослідника, який володіє системним мисленням, розвиненою здатністю до творчості, сформованою й усвідомленою готовністю до інновацій.

В. О. Сухомлинський писав, що кожна дитина іде в школу з вогником в душі, й завдання педагога – підтримати цей вогник, щоб він не погас.

Для цього потрібно перебувати в постійному пошуку цікавих форм, прийомів, засобів, технологій навчання, вміло поєднувати елементи передового педагогічного досвіду та інноваційних технологій у навчально-виховному процесі.,

Висновки. Підсумовуючи, можна відмітити, що при впровадженні інноваційних технологій в педагогічний процес освітньої системи спостерігається зростання педагогічної майстерності та фахової компетентності викладачів – учасників інноваційних процесів, покращення якісних показників навчальних досягнень учнів. Водночас модернізується система освіти в цілому, простежується розвиток закладів освіти на основі пошуку, розроблення, освоєння та реалізації інноваційних педагогічних технологій; забезпечується науково-методичний супровід розвитку навчального закладу. На рівні особистості фахівця відслідковується формування сучасного стилю мислення з його характерними ознаками: креативністю, системністю, гнучкістю, динамізмом, перспективністю, об'єктивністю, концептуальністю тощо.

Список літератури

1. Akramova S.A., Aripova G., Muhiddinova H.G. Modern technologies and innovative activity of teacher in higher education system. *Journal of critical reviews*. 2020. № 7(7). P. 1077–1079.
2. Баханов К. Що таке технологія навчання // *Шлях освіти*. – 1999. – № 3. – С. 23–25.
3. Буркова Л. Технології в освіті // *Рідна шк.* – 2001. – № 2. – С. 18–19.
4. Гуревич Р.С. Інформаційно-телекомунікаційні технології в підготовці майбутнього фахівця / Р.С. Гуревич // *Неперервна професійна освіта: теорія і практика*. – К., 2002. – № 4. – С. 61–68.
5. Даниленко Л. Інноваційна освітня діяльність // *Освіта*. – 1998. – 5–12 серпня. — С. 4.
6. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. / І.М. Дичківська. – К.: Академвидав, 2004. – 218 с.
7. Kolgatin O., Kolgatina L. (2019) Information and communication technologies in education as a component of pedagogical science of Ukraine in the field of pedagogy theory in the 90s of the twentieth century" *Information technologies and teaching aids*, vol. 72, No 4, 41-54. <https://doi.org/10.33407/itlt.v72i4.2798>
8. Ostrovska, M. (2025). Application of modern innovative educational technologies in the professional activity of primary school teachers. *Problems of Education*, (1(102), 374-388. <https://doi.org/10.52256/2710-3986.1-102.2025.26>
9. Pliushch, V., & Sorokun, S. (2022). Innovative pedagogical technologies in education system. *Revista Tempos e Espaços em Educação*, 15(34), e16960. <http://dx.doi.org/10.20952/revtee.v15i34.16960>